

Antoni Bala, ur. 6 maja 1960 r. w Łańcucie, prowadził gospodarstwo rolne w Tarnawce.

Na przełomie lat 1980/1981 jako członek służby porządkowej brał udział w strajku chłopskim w siedzibie byłej WRZZ w Rzeszowie, który zakończył się podpisaniem porozumień rzeszowsko-ustrzyckich.

W ramach działalności opozycyjnej: w okresie stanu wojennego przechowywał dokumentację strajkową i inne dokumenty NSZZ RI „Solidarność”, w tym dokumenty Komisji ds. Realizacji Porozumień Rzeszowsko-Ustrzyckich; organizował pomoc dla rodzin osób internowanych i represjonowanych; w latach 1983-1989 brał udział w Rzeszowie w obchodach rocznicowych podpisania porozumień rzeszowsko-ustrzyckich oraz pełnił w tym okresie funkcję łącznika Rzeszowskiego Komitetu Oporu Rolników z Przemyskim Komitetem Oporu Rolników; w latach 1984-1989 był zaangażowany w działalność Duszpasterstwa Rolników na terenie diecezji przemyskiej oraz kolportował pisma i ulotki wydawane przez Rzeszowski Komitet Oporu Rolników oraz Ogólnopolski Komitet Oporu Rolników.

Katarzyna Teresa Bielańska, ur. 10 września 1952 r. w Krakowie, mgr inż. ogrodnik, prowadziła własne gospodarstwo rolne w m. Lusina.

W 1980 r. włączyła się w organizację NSZZ RI „Solidarność”. Była członkiem Wojewódzkiego Komitetu Założycielskiego NSZZ RI „S” w Krakowie, Ogólnopolskiego Komitetu Założycielskiego NSZZ RI „S” oraz Komisji Rewizyjnej NSZZ RI „S” Region Małopolska. Uczestniczyła w strajkach chłopskich w budynku Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych w Rzeszowie. Weszła w skład Komitetu Strajkowego, była jednym z sygnatariuszy porozumień rzeszowskich oraz członkiem Komisji do spraw realizacji zawartego porozumienia.

Po 13 grudnia 1981 r. w obawie przed internowaniem, zaczęła się ukrywać. Ukrywając się pisała i rozsyłała listy wzywające do nieposłuszeństwa wobec władz oraz kwestionujące legalność wprowadzenia stanu wojennego. 4 stycznia 1982 r. aresztowana i osadzona w Areszcie Śledczym KWMO w Krakowie. Została objęta śledztwem prowadzonym przez Wojskową Prokuraturę Garnizonową w Krakowie. 11 lutego 1982 r. Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego skazał ją na karę dwóch lat pozbawienia wolności. 30 marca 1982 r. Sąd Najwyższy Izba Wojskowa złagodził wyrok do kary 25 000 złotych grzywny i zarządził zwolnienie wymienionej z aresztu. W 1982 r. włączyła się w organizację struktur Ogólnopolskiego Komitetu Oporu Rolników. W lutym 1983 r. współorganizowała ogólnopolskie spotkanie działaczy NSZZ „S” i NSZZ RI „S” w Domu Rekolekcyjnym Sióstr Karmelitanek w Czernej k. Krzeszowic. Uczestniczyła w spotkaniach organizowanych przez Duszpasterstwo Rolników. Prowadziła kolportaż wydawnictw bezdebitowych. W lutym 1985 r. weszła w skład Grupy Roboczej do spraw Realizacji Porozumień Rzeszowsko-Ustrzyckich.

Kazimierz Chorzępa, ur. 20 stycznia 1953 r. w Sokołowie Małopolskim, rolnik prowadzący własne gospodarstwo rolne w Trzebusce w gminie Sokołów Małopolski.

W 1980 r. włączył się w organizację Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”. Pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Zarządu Gminnego NSZZ RI „S” w Sokołowie Małopolskim. Uczestniczył w strajkach chłopskich w Ustrzykach Dolnych oraz w budynku Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych w Rzeszowie, zakończonych podpisaniem porozumień rzeszowsko-ustrzyckich. Po 13 grudnia 1981 r. zaangażował się w organizację Duszpasterstwa Rolników w Górnio, Łowisku, Leżajsku i Sokołowie Małopolskim.

W 1983 r. współorganizował Rzeszowski Komitet Oporu Rolników „Solidarność”. Od 1984 r. współpracował jako łącznik z Solidarnością Walczącą Oddział Rzeszów. Współredagował biuletyn informacyjny Rzeszowskiego Komitetu Oporu Rolników „Solidarność” – „Wieś Polska”. Kolporter wydawnictw podziemnych. Uczestniczył w spotkaniach działaczy NSZZ RI „S” w Soninie, Słocinie,

Rzeszowie, w uroczystościach z okazji rocznic porozumień rzeszowsko-ustrzyckich. W 1985 r. podczas przeszukania w jego domu znaleziono wydawnictwa bezdebitowe oraz znaczki Duszpasterstwa Rolników.

Zaangażowany w przywracanie pamięci o obozie NKWD w Trzbusce koło Sokołowa Małopolskiego oraz ujawnianie faktów dotyczących zbrodni NKWD w Turzy. W październiku 1988 r. był jednym z organizatorów mszy św. w intencji pomordowanych przez NKWD w Turzy.

5 marca 1989 r. wybrany przewodniczącym Wojewódzkiego Komitetu Założycielskiego NSZZ RI „S” w Rzeszowie, delegatem na Krajowy Zjazd NSZZ RI „S”. Po zakończeniu obrad Okrągłego Stołu włączył się w przygotowania do wyborów parlamentarnych. Organizował spotkania z kandydatami startującymi z list „Solidarności”.

Józef Czopik, ur. 1 września 1941 r. w Siedliskach, prowadził gospodarstwo rolne w Siedliskach.

Na przełomie lat 1980/1981 brał udział w strajku chłopskim w siedzibie byłej WRZZ w Rzeszowie, który zakończył się podpisaniem porozumień rzeszowsko-ustrzyckich.

W ramach działalności opozycyjnej: w okresie stanu wojennego przechowywał dokumentację strajkową i inne dokumenty NSZZ RI „Solidarność”; w latach 1983-1989 brał udział w Rzeszowie w obchodach rocznicowych podpisania porozumień rzeszowsko-ustrzyckich; przechowywał sztandar Gminnego Związku NSZZ RI „Solidarność” w Lubeni; w latach 1984-1989 kolportował pisma i ulotki wydawane przez Rzeszowski Komitet Oporu Rolników, Ogólnopolski Komitet Oporu Rolników oraz niezależny ruch ludowy „Solidarność”.

Ks. Franciszek Kołodziej, ur. 10.10.1947 r. w m. Korczowiska w 1971 r. otrzymał święcenia kapłańskie w Majdanie Królewskim. Od 1975 r. był wikariuszem przy kościele parafialnym pw. Chrystusa Króla w Rzeszowie. W 1978 r. został oddelegowany przez proboszcza parafii ks. Józefa Sondejka przy wsparciu biskupa przemyskiego Ignacego Tokarczuka do przebudowy zakupionych budynków gospodarczych mieszczących się w Rzeszowie przy ul. Krakowskiej 18 na kaplicę.

Z uwagi na brak zgody władz państwowych na powstanie kaplicy oraz duże zaangażowanie w budowę nowej parafii ks. Franciszek Kołodziej został poddany inwigilacji przez SB. Wszczęto wobec niego dochodzenie prowadzone przez Wydz. Śledczy SB KWMO w Rzeszowie, w sprawie wybudowania w okresie od dnia 25 maja do sierpnia 1978 r. kaplicy bez zezwolenia władz. Sąd Rejonowy w Rzeszowie postanowieniem z dnia 19 grudnia 1980 r. postępowanie umorzył.

W dniu 1 stycznia 1979 r. biskup przemyski Ignacy Tokarczuk powołał ks. Franciszka Kołodzieja na administratora parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Rzeszowie.

W 1981 r. ks. Franciszek Kołodziej wspierał uczestników strajku chłopskiego w budynku Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych w Rzeszowie.

Ks. Franciszek Kołodziej nie mogąc przez wiele lat doczekać się zezwolenia na budowę kościoła, rozpoczął razem z wiernymi w maju 1987 r. jego nielegalną budowę. W związku z powyższym w dniu 27 czerwca 1987 r. Wydz. Śledczy SB WUSW w Rzeszowie ponownie wszczął dochodzenie przeciwko księdzu. W dniu 8 grudnia 1987 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie skazał ks. Franciszka Kołodzieja na karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres dwóch lat oraz karę grzywny. W dniu 27 maja 1988 r. Sąd Wojewódzki w Rzeszowie ponownie skierował sprawę do Sądu Rejonowego w Rzeszowie, który w dniu 14 marca 1989 r. umorzył postępowanie.

Ks. Franciszek Kołodziej w latach 80-tych, wspierał działaczy NSZZ RI „Solidarność”, udzielał pomocy osobom represjonowanym. Odprawiał msze za Ojczyznę. W swoich kazaniach niejednokrotnie poruszał sprawy dot. praw i wolności człowieka, społeczne, ważne dla całego narodu.

Czesław Kot, ur. 27 lipca 1935 r. w Trzebosi, rolnik, prowadzący własne gospodarstwo rolne w Kątach Trzebuskich w gminie Sokołów Małopolski.

W 1980 r. włączył się w organizację Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”. Pełnił funkcję członka Zarządu Gminnego NSZZ RI „S” w Sokołowie Małopolskim.

Po 13 grudnia 1981 r. zaangażował się w organizację Duszpasterstwa Rolników w Sokołowie Małopolskim. Był stałym, aktywnym uczestnikiem spotkań Duszpasterstwa Rolników odbywających się w kościele parafialnym w Sokołowie Małopolskim. W 1987 r. podczas spotkania członków DR wzywał do uczestnictwa w pielgrzymce na grób księdza Jerzego Popiełuszki i prymasa Polski kardynała Stefana Wyszyńskiego. Jako członek delegacji DR ziemi sokołowskiej uczestniczył w uroczystościach dożynkowych w Rzeszowie w 1988 r. Wzywał do parcelacji ziemi w Trzebosi należącej do Kombinatu Rolno-Przemysłowego "IGLOOPOL". Zaangażowany w przywracanie pamięci o ofiarach zbrodni NKWD w Turzy. W październiku 1988 r. uczestniczył w nabożeństwie w intencji żołnierzy AK pomordowanych przez NKWD w Turzy. Po jego zakończeniu, w hołdzie pomordowanym złożył wieniec w imieniu niezależnego ruchu ludowego „Solidarność”.

Działal na rzecz reaktywowania struktur NSZZ RI „S”. Od kwietnia 1989 r. jako działacz NSZZ RI „S” prowadził akcję protestacyjną rolników na terenie gminy Sokołów Małopolski. Inspirował postulaty strajkujących: odmowę przyjęcia wymiarów podatkowych i żądanie zniesienia klas mleka.

Jan Kudła, ur. 10 marca 1933 r. w Rozborzu, jako osoba wrogo ustosunkowana do władzy ludowej odbywał zasadniczą służbę wojskową w ramach Wojskowego Korpusu Górniczego w Kopalni Piekary Śląskie w latach 1953-1955, następnie prowadził gospodarstwo rolne w Rozborzu.

Jako działacz opozycyjny uczestniczył w nielegalnych spotkaniach, przechowywał nielegalne wydawnictwa oraz papier używany do ich wytwarzania, gromadził żywność oraz w inny sposób pomagał rodzinom represjonowanym działaczy opozycyjnych. W latach 1985-1989 kolportował pisma i ulotki wydawane przez Przemyski Komitet Oporu Rolników oraz Ogólnopolski Komitet Oporu Rolników.

Kazimierz Leśniak, ur. 7 czerwca 1945 r. w Cieklińsku, w latach 1971-1978 pracował w Spółdzielni Kółek Rolniczych w Stąporkowie, prowadził również gospodarstwo rolne w Stąporkowie.

W 1981 r. na terenie gminy Stąporków założył pięć kół NSZZ RI „Solidarność”. Po wprowadzeniu stanu wojennego zaprzestał działalności związkowej.

W 1988 r. prowadził rozmowy z byłymi lokalnymi działaczami związkowymi dotyczące reaktywacji struktur NSZZ RI „Solidarność”, zbierał oraz przekazywał informacje dotyczące aktywności członków związku w innych częściach kraju. Działania te nabrały większej dynamiki od początku 1989 r. W tym okresie wyjeżdżał na spotkania członków „Solidarności” organizowane m.in. w Częstochowie, Kielcach i Rzeszowie. Jednym z efektów tej działalności stało się założenie 10 kwietnia 1989 r. Tymczasowej Komisji Gminnej NSZZ RI „Solidarność” w Stąporkowie. W kolejnych miesiącach uczestniczył również w kampanii poprzedzającej wybory do Sejmu kontraktowego.

Stanisław Józef Majdański, ur. 19 marca 1949 r. w Typinie, absolwent Politechniki Lubelskiej, Akademii Humanistycznej w Puławach, rolnik prowadzący własne gospodarstwo rolne i młyn w Typinie.

W 1980 r. włączył się w organizację Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”. Pełnił funkcję przewodniczącego koła wiejskiego w Typinie i Zarządu Gminnego NSZZ RI „S” w Tomaszowie Lubelskim, był także członkiem Rady

Wojewódzkiej NSZZ RI „S” w Zamościu. W 1981 r. uczestniczył w strajku okupacyjnym pomieszczeń WK ZSL w Zamościu. Po 13 grudnia 1981 r. współpracował ze strukturami podziemnymi NSZZ RI „S”.

W okresie od sierpnia 1983 r. do kwietnia 1984 r. był współinicjatorem utworzenia, autorem tekstów i drukarzem podziemnego pisma „Solidarność Roztocze”. 8 kwietnia 1984 r. aresztowany i osadzony w Zakładzie Karnym w Zamościu. Został objęty śledztwem prowadzonym przez Prokuraturę Wojewódzką w Zamościu, jako podejrzany o produkcję, przechowywanie i rozpowszechnianie wydawnictw bezdebitowych nielegalnych struktur. 27 lipca 1984 r. śledztwo umorzono na mocy ustawy o amnestii, a Stanisława Józefa Majdańskiego zwolniono z ZK w Zamościu. Po zwolnieniu nadal redagował i wydawał pismo „Solidarność Roztocze”. Współorganizator i uczestnik Dni Skupienia Rolników prowadzonych w ramach Duszpasterstwa Rolników. W marcu 1987 r. skazany przez Kolegium Rejonowe ds. Wykroczeń przy Naczelniku Miasta Tomaszów Lubelski na karę grzywny w wysokości 50 000 zł, za złożenie wiązanek przepasanych szarfami z napisem „Solidarność” pod tablicą ogłoszeń kościoła w Tomaszowie Lubelskim. Od sierpnia 1988 r. przewodniczył Tymczasowej Wojewódzkiej Radzie Rolników „S” Ziemi Zamojskiej. Był również członkiem Prezydium Tymczasowej Krajowej Rady Rolników „S”. Od roku 1989 sprawował mandat posła X kadencji z listy Komitetu Obywatelskiego „Solidarność”.

Jan Antoni Pitera, ur. 19 maja 1944 r. w m. Siedliska w trakcie strajku rolników prowadzonego w styczniu i lutym 1981 r. w budynku Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych w Rzeszowie wykonał Krzyż strajkowy, przy którym modlili się strajkujący. Krzyż po podpisaniu porozumień rzeszowsko-ustrzyckich został przeniesiony do Kościoła Farnego w Rzeszowie i do dnia dzisiejszego stanowi relikwie.

W okresie stanu wojennego przechowywał dokumentację strajkową i inne dokumenty NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”.

W latach 1983-1989 uczestniczył wraz z poczem sztandarowym w obchodach porozumień rzeszowsko-ustrzyckich w Rzeszowie. Jan Antoni Pitera przechowywał wspomniany Sztandar Gminnego Związku NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność” w Lubeni.

W latach 1984-1989 zajmował się kolportażem nielegalnych pism wydawanych przez konspiracyjny Rzeszowski Komitet Oporu Rolników („Wieś Rzeszowska, „Wieś Polska”) wydawnictw Ogólnopolskiego Komitetu Oporu Rolników („Solidarność Rolników”, „Żywią i Bronią”) oraz Niezależnego Ruchu Ludowego „Solidarność” („Wieści”).

Roman Józef Sroka, ur. 10 marca 1961 r. w Leżajsku, prowadził rodzinne gospodarstwo rolne w Brzozie Królewskiej. Od 1981 r. wiceprzewodniczący NSZZ RI „Solidarność” w Brzozie Królewskiej. Współorganizator strajku okupacyjnego w Urzędzie Gminy w Leżajsku oraz akcji protestacyjnych.

Po wprowadzeniu stanu wojennego nawiązał współpracę z aktywnymi działaczami zdelegalizowanej „Solidarności”, kolportował przywożoną z Rzeszowa podziemną prasę. W swym domu organizował spotkania z działaczami i sympatykami „Solidarności” oraz podjął działalność w Duszpasterstwie Rolników przy klasztorze oo. Bernardynów w Leżajsku. Był założycielem Bractwa Trzeźwości w Brzozie Królewskiej, współwydawcą i drukarzem podziemnej gazетки „Żądło” wydawanej przez Terenową Komisję Wykonawczą w Leżajsku. Od 1984 r. współpracownik „Solidarności Walczącej” Oddział w Rzeszowie. 28 marca 1985 r. został tymczasowo aresztowany. 17 maja 1985 r. został skazany wraz z innymi działaczami „Solidarności Walczącej” przez Sąd Rejonowy w Rzeszowie na 1 rok więzienia za rozpowszechnianie nielegalnych wydawnictw, które między innymi wzywały do podjęcia strajku. Po odbyciu 9 miesięcy pozbawienia wolności zostaje warunkowo zwolniony z więzienia w Barczewie. Po wyjściu na wolność kontynuuje działalność

opozycyjną w ramach Duszpasterstwa Rolników przy klasztorze oo. Bernardynów w Leżajsku oraz kolportuje prasę podziemną z Rzeszowa, Krakowa i Warszawy. Przez cały okres działalności w podziemnych strukturach był wielokrotnie zatrzymywany, przesłuchiwany, zastraszany i kontrolowany operacyjnie przez funkcjonariuszy SB.

Henryk Suchora, ur. 19 lutego 1951 r. w Osinkach, od 1967 r. pracował jako spawacz w Hucie Stalowa Wola (HSW) oraz prowadził gospodarstwo rolne w Osinkach.

W 1980 r. został członkiem NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy. Na wniosek MKZ NSZZ „Solidarność” w Stalowej Woli w 1981 r. został oddelegowany z HSW do pracy w Gminnym Komitecie „Solidarności Wiejskiej” w Potoku Wielkim.

W ramach działalności związkowej po wprowadzeniu stanu wojennego kolportował nielegalne wydawnictwa bezdebitowe oraz w 1984 r. na terenie woj. tarnobrzeskiego zakładał struktury Ogólnopolskiego Komitetu Oporu Rolników. W dniu 8 marca 1984 r. został zatrzymany, a następnie tymczasowo aresztowany w związku z podejrzeniem o kolportaż materiałów bezdebitowych na terenie HSW. Z Aresztu Śledczego w Rzeszowie został zwolniony 28 lipca 1984 r. po umorzeniu postępowania karnego na mocy amnestii.

W związku z prowadzoną działalnością był wielokrotnie zatrzymywany przez funkcjonariuszy SB, przeprowadzano również przeszukania w jego miejscu zamieszkania.

Antoni Surdyka, ur. 31 października 1955 r. w Korczowiskach, na przełomie lat 1980/1981 jako członek służby porządkowej brał udział w strajku chłopskim w siedzibie byłej WRZZ w Rzeszowie, który zakończył się podpisaniem porozumień rzeszowsko-ustrzyckich.

W ramach działalności opozycyjnej: w okresie stanu wojennego przechowywał dokumentację strajkową i inne dokumenty NSZZ RI „Solidarność”, w tym dokumenty Komisji Rewizyjnej MKR „Solidarność” w Rzeszowie; organizował pomoc dla rodzin osób internowanych i represjonowanych; w latach 1983-1989 brał udział w Rzeszowie w obchodach rocznicowych podpisania porozumień rzeszowsko-ustrzyckich oraz pełnił w tym okresie funkcję łącznika Ogólnopolskiego Komitetu Oporu Rolników z Antonim Kopaczewskim; w latach 1984-1989 był członkiem redakcji nielegalnego pisma „Wieś Polska” wydawanego przez Rzeszowski Komitet Oporu Rolników oraz przechowywał dokumentację i wydawnictwa Ogólnopolskiego Komitetu Oporu Rolników.

Tadeusz Szymczakiewicz, ur. 3 listopada 1962 r. w Bielawie, w latach 1980-1984 był pracownikiem Polskich Kolei Państwowych.

Na przełomie lat 1980/1981 jako członek służby porządkowej brał udział w strajku chłopskim w siedzibie byłej WRZZ w Rzeszowie, który zakończył się podpisaniem porozumień rzeszowsko-ustrzyckich.

W ramach działalności opozycyjnej: w okresie stanu wojennego przechowywał dokumentację strajkową i inne dokumenty NSZZ RI „Solidarność”, w tym matryce drukarskie, na których drukowano ulotki i gazety strajkowe; w latach 1983-1989 brał udział w Rzeszowie w obchodach rocznicowych podpisania porozumień rzeszowsko-ustrzyckich oraz pełnił w tym okresie funkcję łącznika Ogólnopolskiego Komitetu Oporu Rolników z Józefem Śliszem; w latach 1984-1989 kolportował pisma i ulotki wydawane przez Rzeszowski Komitet Oporu Rolników, Ogólnopolski Komitet Oporu Rolników oraz niezależny ruch ludowy „Solidarność”.

Jarosław Śliwiński, ur. 28 lutego 1939 r. w Mirocinie w latach 1961-1978 pracował w Kopalni Węgla Brunatnego w Turowie. W styczniu 1981 r. przeprowadził się do swojej rodzinnej miejscowości Mirocin i wraz z ojcem rozpoczął prowadzenie gospodarstwa rolnego. Od chwili przyjazdu zaangażował się w organizację Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego

Rolników Indywidualnych „Solidarność”. Podczas wyborów został wybrany przewodniczącym koła wiejskiego w Mirocinie, a następnie przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Wojewódzkiego Komitetu Założycielskiego w Przemysłu z siedzibą w Jarosławiu. Był też delegatem na krajowy zjazd NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność” w Poznaniu.

W okresie stanu wojennego i po jego zakończeniu nadal utrzymywał kontakty z byłymi działaczami NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność” z terenu Jarosławia i Rzeszowa. Był zaangażowany w działalność duszpasterstwa rolników indywidualnych, uczestniczył w rekolekcjach i spotkaniach w Krasieczynie.

W wyniku kilkakrotnych przeszukań prowadzonych przez MO i SB zabezpieczono u niego literaturę bezdebitową. Poddano perlustracji jego korespondencję, wielokrotnie przeprowadzano rozmowy profilaktyczno-prewencyjne.

W marcu 1988 r. uczestniczył w spotkaniu w kościele OO. Dominikanów w Jarosławiu, mającym na celu reaktywowanie działalności NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”. W maju 1988 r. podpisał petycję do Wojewody Przemyskiego o wznowieniu działalności NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”.

Pośmiertnie

Antoni Kopaczewski, ur. 15 grudnia 1941 r. w Piaskach, pracownik WSK PZL Rzeszów. W 1980 r. był jednym z inspiratorów utworzenia niezależnych związków zawodowych oraz współorganizatorem strajku okupacyjnego w miejscu pracy. W 1980 r. został powołany na przewodniczącego Prezydium MKZ NSZZ „Solidarność”, a po legalizacji „Solidarności” został wybrany na przewodniczącego Zarządu Regionu Rzeszowskiego NSZZ „Solidarność” oraz uczestniczył w I Krajowym Zjeździe Delegatów NSZZ „Solidarność” w Gdańsku. Podczas tego zjazdu został powołany na członka Komisji Krajowej i przewodniczącego Komisji Wyborczej Komisji Krajowej. W styczniu 1981 r. współorganizował strajk okupacyjny w budynku rozwiązanej Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych w Rzeszowie z ramienia Komitetu Strajkowego MKZ NSZZ „Solidarność”. Po zawarciu porozumienia ze stroną rządową był sygnatariuszem porozumień rzeszowskich, a następnie członkiem Komisji ds. Realizacji Porozumień Rzeszowsko – Ustrzyckich.

W dniach od 13 grudnia 1981 r. do 6 maja 1982 r. był internowany ośrodkach odosobnienia w Iławie i Załężu. Po zwolnieniu z internowania nawiązał współpracę z aktywnymi działaczami zdelegalizowanej rzeszowskiej „Solidarności” w celu zorganizowania struktur opozycyjnych. W 1983 r. współtworzył Oddział „Solidarności Walczącej” w Rzeszowie. Będąc formalnym przywódcą antykomunistycznej organizacji koordynował wydawanie własnych wydawnictw oraz kolportowanie przywożonych z Wrocławia, Krakowa i Warszawy. Publikował też artykuły pod pseudonimem Michała Jodłowskiego. Podczas wieców organizowanych przez podziemie antykomunistyczne wygłaszał patriotyczne przemówienia. 3 maja 1984 r. został zatrzymany przez SB pod zarzutem zorganizowania manifestacji w Rzeszowie (odpowiadał z wolnej stopy). 27 lipca 1984 r. na podstawie amnestii Prokuratura Rejonowa w Rzeszowie postępowanie umorzyła. Przez cały okres działalności w podziemnych strukturach był rozpracowywany przez funkcjonariuszy SB. Ponadto próbowano go zdyskredytować przez ukazanie w fałszywym świetle działalność jego ojca w AK i WiN. W 1989 r. ostro potępił porozumienie zawarte przy „okrągłym stole”.

Zmarł 2 sierpnia 2014 r. w Rzeszowie.

Janusz Kopera, ur. 26 czerwca 1942 r. w Białym Borze, rolnik, prowadzący własne gospodarstwo rolne w Białym Borze.

W 1980 r. włączył się w organizację Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”. Pełnił funkcję przewodniczącego Zarządu Gminnego NSZZ RI „S” w Przecławiu oraz członka Wojewódzkiego Komitetu Założycielskiego NSZZ „S” RI w Rzeszowie. Uczestniczył w strajku okupacyjnym w budynku Zarządu Gminy Czermin.

Po 13 grudnia 1981 r. współpracował ze strukturami podziemnymi NSZZ „S”, NSZZ „S” RI. W 1983 r. był współorganizatorem Rzeszowskiego Komitetu Oporu Rolników „Solidarność” (działającego w ramach Ogólnopolskiego Komitetu Oporu Rolników). Organizował w swojej gminie grupy zajmujące się kolportażem pism podziemnych, akcjami ulotkowymi, plakatowaniem oraz wykonywaniem napisów na jezdniach i murach. Prowadził punkt poligraficzny Rzeszowskiego Komitetu Oporu Rolników. Od 1983 r. współpracował z Solidarnością Walczącą Oddział Rzeszów. W latach 1982-1989 współorganizator i uczestnik spotkań organizowanych przez Duszpasterstwa Rolników na Rzeszowszczyźnie, m.in. w Soninie, Górnio, Sokołowie oraz pielgrzymek rolników na Jasną Górę. W 1983 zatrzymany po ogólnopolskim spotkaniu działaczy NSZZ „S” i NSZZ „S” RI w Domu Rekolekcyjnym Sióstr Karmelitanek w Czernej k. Krzeszowic.

W 1987 r. współorganizował Niezależny Ruch Ludowy „Solidarność”. 23 maja 1988 r. zatrzymany podczas przenoszenia tysiąca ulotek wzywających do bojkotu wyborów do rad narodowych, sygnowanych przez Solidarność Walczącą Oddział Rzeszów i Okręg Rzeszowsko-Przemyski KPN. W trybie zaocznym skazany przez Kolegium ds. Wykroczeń w Rzeszowie na karę grzywny. Ponownie zatrzymany przez SB 27 września 1988 r. w Rzeszowie podczas spotkania Lokalnego Parlamentu Ugrupowań Niezależnych Ziemi Rzeszowskiej.

Wielokrotnie przesłuchiwany przez funkcjonariuszy SB, przeprowadzano także rewizje w miejscu jego zamieszkania.

Zmarł 14 marca 2012 r.